ERFST KOMT

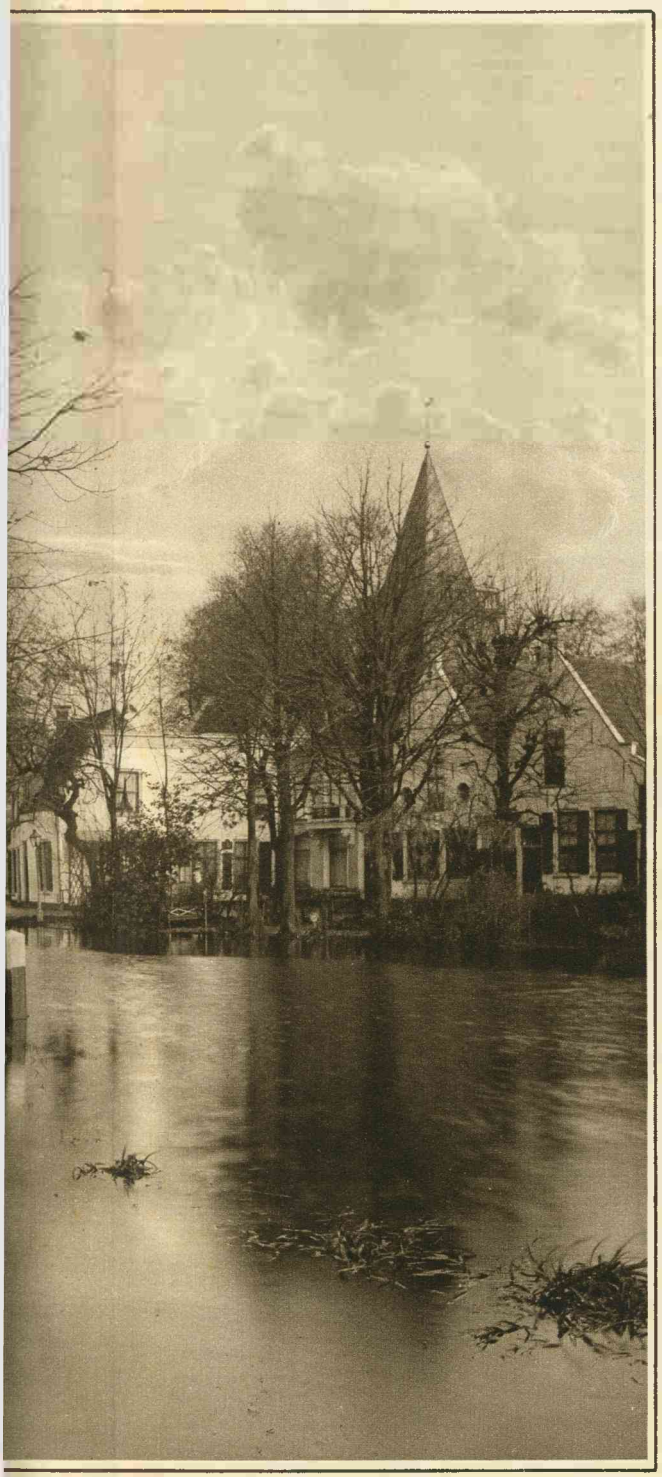
verre molen draaien
e wieken loom al-door;
wermen bonte kraaien
m 't kronkelend wagenspoor.

Nu zal het najaar rijzen
Met droevig doodsbegin
En spinnen, met zijn grijze
Lijkwade 't landschap in.

(HERFST van Frans Bastiaanse).

De takken bladerloos, en kil in den wind, staan nu de boomen.

n de luchten en bleek de dagen . . .

Als de herfststormen over het zeevlak gieren . . .

ken,
t wolken,

Der paden zoomen in schauw van boomen
En zilvergloed,
Zijn git, robijnen, die droplen schijnen
Van maagdlijk bloed.

Daarboven 't fonklen en goudrood flonkren,
Als 't windje waait,
Der reuzenwaaiers, nog door geen maaiers
Omlaag gemaaid.

En dan bij poozen, rood als de rozen
In licht gedoopt,
Op 't pad de blaadren, tot stof der vaadren
Bijéengehoopt.

(NAJAARSGEVOEL van J. Winkler Prins.)

Donkere, donkere wolken jagen langs de kille luchten.